

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoE/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320204952
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320204952.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v právnej veci oprávneného (otca): S.. U. U., R.. XX.X.XXXX, T. N. Š. XX, D., štátny občan SR, zastúpeného PARA advokáti, s.r.o., Gagarinova 10A, 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 258 969, proti povinnej (matke): K.. K. U., R.. XX.X.XXXX, T. N. O. XX, D., štátny občan SR, o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom: K. U., R.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č. k. 38Em/1/2020-53 zo dňa 30.11.2020, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava III č. k. 38Em/1/2020-53 zo dňa 30.11.2020 **z r u š u j e** a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 6.8.2019, č.k. 37P/190/2019-26 a to s odkazom na ustanovenia § 370 ods. 1, § 376 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.3.2020 sa otec maloletej K. domáhal výkonu uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 6.8.2019, č.k. 37P/190/2019-26, ktorým bol nariadeným neodkladným opatrením upravený jeho styk s maloletou. Oprávnený uviedol, že k odovzdaniu maloletej nedošlo v termínoch 1.11.2019, 15.11.2019, 29.1.2020, 11.2. a 12.2.2020, 18.3.2020 a 20. - 22.3.2020, čo matka odôvodnila buď chorobou maloletej, alebo nevdôľou maloletej stretnúť sa s otcom, pričom otec častokrát prišiel do bydliska matky za účelom vyzdvihnutia maloletej, avšak matka otcovi uviedla, že maloletá ísť s otcom nechce, čo matka tlmočila priamo pred maloletou, ktorá postávala vo vchodových dverách a s otcom nekomunikovala. Podľa názoru otca je povinnosťou matky maloletú na styk po psychickej stránke riadne pripraviť. Pokiaľ sa týka choroby, maloletá nikdy nebola v takom stave, že by presun maloletej do bydliska otca tento stav zhoršil a teda by vylučoval možnosť styku maloletej s otcom. V prípade ochorenia maloletej sa otec dožadoval možnosti náhradného termínu styku, ktorý však bol zo strany matky odmietnutý. V podaní zo dňa 15.4.2020 oprávnený uviedol, že situácia ohľadom nerealizovania styku s maloletou pretrváva s tým, že matka, resp. jej právna zástupkyňa, nereagujú na výzvy oprávneného a ani na stanovisko orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, ktorého obsahom bolo vyjadrenie nesúhlasu s aktuálnym konaním matky. Situáciu otec vníma v extrémnom rozpore so záujmom maloletej. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že povinná sa k návrhu oprávneného vyjadrila podaním, doručeným cestou orgánu sociálnoprávnej ochrany detí dňa 7.7.2020, v ktorom chronologicky popísala realizáciu styku otca s maloletou a celkovú situáciu v rodine od marca 2020 do júna 2020 s tým, že v marci 2020 nastala situácia ohľadom šírenia ochorenia COVID-19, pričom z pohľadu matky sa otec správal nezodpovedne, keď nedodržiaval odporúčané hygienické opatrenia. Otec vída maloletú pravidelne, avšak jeho aktuálne nálady sa následne prejavujú

v jeho prístupe k maloletej. Maloletá sa opakovane vyjadruje, že nechce byť u otca tak dlho, nechce tam tak veľa prespávať a chce bývať s matkou, pričom uvedené postoje maloletá tlmočí aj otcovi. Maloletej sa nepáči, ako sa otec správa a občas má strach s ním odísť, že by ju už neprivedol naspäť k matke, čomu napomáhajú aj vyjadrenia samotného otca. Povinná má za to, že by sa malo prihliadať na názor a potreby maloletej, otec však tento postoj matky prekrúca do extrému. Povinná navrhla, aby súd návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol ako nedôvodný. ÚPSVaR v Bratislave doručil súdu prvej inštancie dňa 7.7.2020 písomnú správu, ktorej prílohou bol aj úradný záznam z pohovoru vykonaného s maloletou. Súd prvej inštancie si vyžiadal tiež správu z referátu poradensko-psychologických služieb v Bratislave, z ktorej zistil, že psychologické poradenstvo bolo realizované v období od 3.12.2019 do 10.2.2020, pričom rodičia maloletej z neho profitovali minimálne a naďalej zotrvali na svojich doterajších vzájomných postojoch.

3. Ďalej súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uviedol, že uznesením zo dňa 6.8.2019 č.k. 37P/190/2019-26 súd upravil styk otca s maloletou tak, že otec má právo stretávať sa s maloletou každý páry kalendárny týždeň v utorok v čase od 14,00 hod. do 19,00 hod.; každý páry kalendárny týždeň v čase od piatku od 14,00 hod. do nedele do 19,00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň v čase od stredy od 14,00 hod. do štvrtka do 19,00 hod. s tým, že toto uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 15.8.2019 a právoplatnosť dňa 31.8.2019.

4. Súd prvej inštancie ustálil, že v danej veci nevzhladol skutočnosti odôvodňujúce vyslovenie záveru, že matka svoju povinnosť pripraviť maloletú na styk a riadne ju otcovi odovzdať porušila, alebo túto zámerne neplní, z ktorého dôvodu k tomuto styku nedošlo, alebo nedochádza a bolo by preto možné nariadiť výkon rozhodnutia v intenciách zákona. Vo vzťahu k nerealizovaniu styku otca s maloletou v období marec/apríl 2020, súd prvej inštancie poukázal na to, že sa jednalo o veľmi špecifickú situáciu a to najmä pokiaľ ide o zásahy do každodenného života obyvateľov, sprevádzané miestami aj veľmi reštriktívnymi obmedzeniami. Podľa názoru súdu prvej inštancie zo strany matky neprišlo k zámernému a bezdôvodnému bráneniu v realizácii styku otca s maloletou, ktorý nemohol realizovať plnohodnotný styk s maloletou v dôsledku vrcholiacej situácie ohľadom koronavírusu, kedy boli v platnosti mnohé obmedzenia a opatrenia na zamedzenie šírenia ochorenia. Podľa súdu je v tomto prípade zásadná skutočnosť, že hoci otec nemohol realizovať plnohodnotný styk s maloletou tak, ako to vyplýva z predmetného uznesenia, nemal v žiadnom ohľade zamedzený prístup k maloletej a túto mohol navštevovať a otec túto možnosť využil podľa svojho uváženia. Mohol byť s maloletou aj v telefonickom kontakte, avšak túto možnosť podľa tvrdení matky vôbec nevyužil. Súd prvej inštancie uviedol skutočnosti, na ktoré poukazovala matka a to, že otec sa vo vzťahu k nariadeným opatreniam staval benevolentne, pričom za problematické súd prvej inštancie považoval aj vycestovanie s maloletou do W. začiatkom marca 2020. Vo vzťahu k následnej realizácii styku otca s maloletou, t.j. k realizácii po prvotných reštriktívnych opatreniach na zamedzenie šírenia ochorenia COVID-19 tu je podľa súdu prvej inštancie situácia komplikovanejšia s tým, že je pravdou, že styk otca s maloletou sa nerealizuje presne v zmysle právoplatného a vykonateľného uznesenia súdu, čo potvrdila aj samotná matka maloletej, ale sa realizuje v čiastočne užšom rozsahu. Súd prvej inštancie však dospel k záveru, že uvedené nie je spôsobené zámerným konaním matky, smerujúcim k ovplyvňovaniu rozhodnutia maloletej stretávať sa s otcom, resp. k aktívnemu bráneniu v tomto kontakte. Podľa súdu prvej inštancie je potrebné si uvedomiť, že v čase, kedy súd rozhodoval o otcovom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vychádzal primárne zo skutočností obsiahnutých v návrhu a čiastočne z obsahu spisov vo veci samej, t.j. v konaní o rozvod manželstva a v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu manželstva. Maloletá bola v tom čase vo veku piatich rokov a jednalo sa o prvú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, pričom súd dospel k záveru o potrebe nariadiť predmetné neodkladné opatrenie aj z dôvodu pomerne nízkeho veku maloletej a predovšetkým vyhrotenej situácie medzi rodičmi. Jednalo sa a stále sa jedná o dočasné rozhodnutie, ktorého úlohou bolo stabilizovať situáciu a umožniť riadne vykonávanie dokazovania vo veci samej. Podľa názoru súdu prvej inštancie je potrebné prihliadnuť na zmenu situácie, ktorá sa mení tak na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane jeho rodičov a práve rodičia by mali na tieto zmeny adekvátne reagovať, ideálne bez potreby zásahu súdu. Otec argumentoval tým, že matka riadne nepripravuje maloletú na styk s ním a že tento styk sa pre správanie a konanie matky v zásade vôbec nerealizuje v nepáry kalendárny týždeň od stredy od 14,00 hod. do štvrtka do 19,00 hod., pričom otec neuvádzal, že by sa styk nerealizoval počas ostatných nariadených termínov. Vo svojich podaniach otec uvádzal, že styk sa často realizuje len počas nariadených víkendov a styk počas párneho kalendárneho týždňa v utorok v čase od 14,00 hod. do 19,00 hod. vôbec nespomínal. Súd prvej inštancie dal otcovi na zváženie venovať viac pozornosti prežívaniu samotnej maloletej, ktorá zjavne v určitých termínoch nemá žiadny problém realizovať styk a v niektorom čase tento problém má a pociťuje (možno úplne prirodzenú) potrebu byť v tom čase viac s matkou. Súd

prvej inštancie poukázal na súdnoznalecký posudok z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých realizovaný v konaní vo veci samej, v ktorom súdna znalkyňa na adresu oboch rodičov konštatovala pomerne jednoznačné závery, ktoré by si mali obaja rodičia uvedomiť a v ich intenciách zmeniť svoje správanie. V kontexte uvedeného nemožno opomenúť ani správanie a prístup otca smerom k maloletej, ktorý bol rozoberaný aj v rámci súdnoznaleckého dokazovania, v nadväznosti na čo súd prvej inštancie uviedol, že neprímeraný nátlak a nedostatočná kontrola prejavov svojho správania a konania sú faktormi, ktoré môžu výrazne negatívnym spôsobom ovplyvniť realizáciu styku rodiča s dieťaťom, ak na dôvažok majú rodičia medzi sebou nevysporiadané vzťahové záležitosti a prebieha medzi nimi rodičovský konflikt, ako je tomu i v tomto prípade. Zároveň súd prvej inštancie dôrazne upozornil matku, že je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v žiadnom prípade nemôže na túto svoju povinnosť rezignovať s odôvodnením, že v konkrétnom termíne (napr. v nepárnom kalendárnom týždni v stredu) maloletá styk s otcom nechce realizovať. Hoci súd prvej inštancie uviedol, že takto rozvrhnutý styk otca s maloletou môže maloletá v určitých momentoch vnímať ako príliš intenzívny, neznamená to, že tento sa už bez ďalšieho nemusí v tomto čase realizovať. Súd prvej inštancie návrh otca na výkon rozhodnutia zamietol, avšak zohľadnil v tomto smere tú skutočnosť, že styk otca s maloletou sa v prevažnej miere realizuje v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia, ako aj vykonané súdnoznalecké dokazovanie s tým, že ak súd prvej inštancie na strane matky identifikuje akékoľvek konanie, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako zneužívanie tohto súdneho rozhodnutia a jeho svojvoľný výklad vedúci k zužovaniu kontaktu otca s maloletou, súd prijme tomu zodpovedajúce kroky.

5. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadi výkon rozhodnutia. Podľa názoru oprávneného je napadnuté uznesenie nesprávne po právnej stránke a súd prvej inštancie nesprávnym spôsobom vyhodnotil existenciu, resp. neexistenciu ospravedlniteľných dôvodov. Oprávnený poukázal na Vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z. a uviedol, že zodpovednosť za nerealizovanie styku nemožno ukladať maloletej, ktorá ešte nie je tak rozumovo vyspelá, aby dokázala vyhodnotiť, čo je pre ňu najlepšie. Ak dokáže matka prehovoriť maloletú, aby chodila pravidelne do školy (hoci sa maloletej nechce), pretože je to jej povinnosťou a v jej záujme, dokázala by matka presvedčiť maloletú aj na pravidelný styk s otcom. V záujme maloletej je mať rovnocenný vzťah s oboma rodičmi, pričom otec má právo, resp. povinnosť maloletú vychovávať a pôsobiť na ňu iba v čase určenom súdom (keďže nad rámec exekučného titulu matka nie je naklonená styk maloletej s otcom rozšíriť). Podľa názoru oprávneného matka nevytvára po psychickej stránke vhodné podmienky na to, aby maloletá mala sama záujem realizovať styk s otcom v zmysle exekučného titulu, pričom práve znalkyňa z odboru psychológie dostatočne jasne a zrozumiteľne zhrnula v znaleckom posudku názor a postoj matky, ktorý sa následne prejavuje v správaní maloletej. Oprávnený uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že v mesiaci marec 2020 dochádzalo k polemike, či sa má styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom realizovať alebo nie, v nadväznosti na čo sa oprávnený obrátil na kolízneho opatrovníka, ako aj na Ministerstvo spravodlivosti SR a tieto inštitúcie potvrdili názor otca, že výskyt ochorenia COVID-19 na Slovensku nemá vplyv na právo otca realizovať styk s maloletou. Otec od výskytu ochorenia COVID-19 až doposiaľ dodržiava všetky nariadené opatrenia, pričom žije v domácnosti sám a do styku prichádza(l) s minimom ľudí. Skutočnosť, že bol na začiatku mesiaca marec 2020, kedy na Slovensku nebol ešte ani jeden nakazený ochorením COVID-19, v W. v obci vzdialenej len niekoľko desiatok kilometrov od Slovenska na návšteve rodiny, ktorá dodržiavala všetky hygienické opatrenia nerobí z otca nezodpovedného jedinca, ktorý bral ochorenie COVID-19 na ľahkú váhu. Vo vzťahu k názoru súdu prvej inštancie o možnosti otca byť s maloletou v telefonickom kontakte oprávnený uviedol, že súd prvej inštancie prevzal nekriticky toto vyjadrenie matky bez toho, aby si overil, či matka vytvorila podmienky na realizáciu styku aspoň prostredníctvom technických zariadení. Vo vzťahu k nerealizovaniu styku mimo mesiacov 03-04/2020 a odôvodnenia napadnutého uznesenia v tejto časti oprávnený v odvolaní uviedol, že matka, resp. postoj matky k otcovi má nesmierny vplyv na správanie maloletej, ktorá odišla zo spoločnej domácnosti spolu s matkou, pričom dva mesiace po tomto odchode maloletá nebola v styku s otcom, a to ani v telefonickom, nie to v osobnom. Od odchodu zo spoločnej domácnosti matka neustále prezentovala svoje negatívne nastavenie na osobu otca. Uviedol, že keď prišiel po maloletú do bydliska matky a dozvedel sa od matky, že styk sa realizovať nebude, maloletá bola priamym svedkom rozhovorov medzi matkou a otcom, kedy matka apelovala na otca, aby maloletú na styk netlačil a sugestívne sa snažila dať najavo, že maloletá o styk nemá záujem. Maloletá snažiac sa nesklamať matku ako rodiča, s ktorým trávi väčšinu času, otcovi potvrdila pred matkou, že s ním nechce odísť, pričom neustále pozerala na matku a sledovala jej reakcie. Podľa názoru oprávneného je súd povinný brať právo otca na styk v súhrne - v celku a nie jednotlivo, pričom sa podľa neho nemožno stotožniť s názorom, že pokiaľ dochádza k styku v určitom dni, ale v

ostatných dňoch podľa exekučného titulu k styku nedochádza, celkovo k styku s maloletým dieťaťom dochádza a nie je dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia, pretože sa právo otca realizuje. Exekučný titul v konkrétnom prípade stanovuje minimálny rozsah styku otca s maloletou a nie je v záujme maloletej, aby sa ešte tento minimálny rozsah minimalizoval. Ak by sa otec riadil názorom súdu prvej inštancie, tak by maloletá podľa názoru matky mala potrebu byť s matkou tak 90% času, čo však nie je v súlade so zisteniami znalkyne z odboru psychológia, z ktorých takáto potreba maloletej nevyplývala, práve naopak. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého uznesenia zaoberal závermi znaleckého posudku vo vzťahu k otcovi, avšak opomenul prihliadnuť na závery týkajúce sa matky, ktoré veľmi jasne vysvetľujú postoj maloletej k realizácii styku s otcom, resp. postoj maloletej ako taký, ovplyvnený matkou.

6. Povinná sa k odvolaniu oprávneného vyjadrila podaním zo dňa 4.1.2021, v ktorom uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne s tým, že otec sa s maloletou stretáva a to v rozsahu neodkladného opatrenia č. k. 37P/190/2019-26, ktoré bolo vydané na návrh otca a proti ktorému sa povinná neodvolala, nakoľko chcela dať priestor na to, aby si maloletá túto formu styku vyskúšala. Napriek tomu oprávnený tvrdí, že mu povinná zamedzuje styk s maloletou a tvrdí, že za jeho vzťah s dcérou môže iba povinná a to bez akejkoľvek sebareflexie. Povinná vo vyjadrení argumentovala tvrdením, že v čase podania odvolania a aj v súčasnosti sa styk oprávneného s maloletou realizuje v zmysle exekučného titulu, pričom odvolanie oprávneného je plné klamstiev a je otáznе, či oprávnený zámerne klame len súdy, kuratelu, maloletú a povinnú, alebo klame aj svojich právnych zástupcov. V čase prvej vlny COVID-u chodil otec navštevovať maloletú aspoň pred bránu, keďže povinná mala pred týmto ochorením rešpekt a postoj otca považovala za ľahkovážny. Maloletá navyše nechcela k otcovi chodiť a už dlhodobo uvádza, že chce s otcom tráviť menej času a chce byť viac času s povinnou a to z dôvodu správania otca. Povinná sa nestotožňuje s názorom oprávneného, že ako preferenčný rodič zodpovedá za psychickú prípravu maloletej na styk s otcom, nakoľko je presvedčená, že rovnakú zodpovednosť má otec a názor dieťaťa nie je v tejto otázke bezpredmetný. Maloletá má takmer 6,5 roka a vie vyjadriť svoj názor. Otcovi jej názor nevyhovuje a preto ho spochybňuje a to žiaľ aj priamo pred maloletou, kedy jej povedal, že na jej názore nezáleží. Povinná uviedla, že sa snaží psychicky maloletú pripraviť, čoho dôkazom je to, že maloletá k otcovi pravidelne chodí v zmysle neodkladného opatrenia - to, že nie vždy sa to povinnej podarilo, bolo výsledkom otcovho správania sa a nátlaku, ktorú na maloletú vyvíjal, čím si sám znemožnil styk s maloletou. Vhodné podmienky na to, aby mala maloletá záujem sa s otcom stretnúť, má podľa názoru povinnej vytvárať predovšetkým otec, ktorý by mal chápať že dieťa nie je stroj a maloletá nemusí mať vždy náladu a byť nastavená presne napr. o 14.00 hod. v piatok, že chce ísť k otcovi. Povinná tiež poprela pravdivosť tvrdenia oprávneného, že mu neumožňuje styk nad rámec neodkladného opatrenia, nakoľko v lete otcovi umožnila styk s maloletou aj nad rámec neodkladného opatrenia. Povinná má za to, že znalecký posudok, t.j. jeho obsah a závery nie sú podstatné pre toto konanie a preto sa k dezinterpretáciám otca v tejto súvislosti nebude vyjadrovať. V závere povinná uviedla, že nebráni oprávnenému v styku s maloletou a odvolanie oprávneného považuje za nedôvodné najmä z dôvodu, že poukazuje na stav v čase prvej vlny COVID-u, pričom v súčasnosti sa styk riadne realizuje a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

8. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

11. Podľa § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

12. Podľa § 375 CMP súd rozhoduje uznesením.

13. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

14. Podľa § 376 ods. 2 CMP súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

15. Podľa § 376 ods. 3 CMP konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

16. Podľa § 34 veta prvá CMP ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentrácii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužívajú.

17. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

18. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

19. Podľa § 37 CMP, súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

20. Podľa § 38 ods. 1 CMP, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

21. Podľa § 38 ods. 2 CMP názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

22. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 zákona) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 zákona), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

23. Podľa § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1, súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

24. Podľa § 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých ak súd zistí, že možno existujúce ospravedlniteľné dôvody podľa odseku 1 odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie podľa prvej vety možno nariadiť po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že konanie o výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou súdnej moci. Predstavuje prirodzenú právnu základňu, umožňujúcu realizáciu práva účastníka súdneho konania na vymoženie priznaného mu práva alebo plnenia. Esenciálnou a neopomenuteľnou podmienkou konania o výkon rozhodnutia je dispozícia vykonateľným exekučným titulom. Oprávnený disponujúci exekučným titulom očakáva poskytnutie súdnej ochrany, smerujúcej k naplneniu účelu exekučného titulu v prípadoch, kedy povinný uloženú mu povinnosť nesplní dobrovoľne. Odopretie vykonania exekučného titulu preto musí byť založené na závažných, zákonom predpokladaných okolnostiach, odôvodňujúcich záver súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Existenciu týchto okolností musí súd vždy dôsledne skúmať a svoje rozhodnutie o ich existencii v súlade so zákonom riadne a presvedčivo odôvodniť.

26. Konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi začalo v danom prípade na základe návrhu oprávneného - otca maloletého dieťaťa.

27. Styk otca s maloletým dieťaťom je predmetom úpravy vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré predstavuje riadny exekučný titul, teda súdom určený vzorec správania sa rodičov maloletého dieťaťa k dieťaťu a k sebe navzájom. V tomto štádiu stavu veci niet priestoru pre úvahy o vhodnosti, či nevhodnosti realizácie styku, to sú úvahy, ktorými sa riadil súd pri určení rozsahu styku rodiča s dieťaťom, teda v základnom konaní. V konaní vykonávacom, ku ktorému dochádza na základe autoritatívneho a vykonateľného rozhodnutia súdu je predmetom procesnej ochrany od súdu požadovaný a súdom nariadený nútený výkon subjektívneho práva z vykonateľného rozhodnutia, t.j. práva už judikovaného. Pokiaľ nedošlo k zmene alebo zániku rozhodnutia, sú účastníci konania povinní sa rozhodnutiu podriaďovať.

28. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, v zmysle ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

29. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porov. Nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04).

30. Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije, musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosti, či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnějšíou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 618/05).

31. Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je povinný zisťovať, z akého dôvodu sa tento styk nerealizuje a akú mieru viny na nerealizovaní tohto styku má tak rodič povinný, ako aj oprávnený (porov. uznesenie Okresného súdu Bratislava III vo veci 37Em 3/2012).

32. Zároveň odvolací súd poukazuje na rozhodnutie ESLP Reslová proti Českej republike zo dňa 18.7.2006, v zmysle ktorého skutočnosť, že rodičia nespolupracujú, však nezabavuje vnútroštátne orgány povinnosti prijať všetky nevyhnutné a vhodné opatrenia (stretnutia u psychológa, asistovaný styk v špecializovanom zariadení a pod.) na to, aby boli udržané rodinné putá.

33. Predmetné konanie o výkon rozhodnutia začalo dňa 24.3.2020, dorúčením návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia na súd prvej inštancie a to na podklade uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 6.8.2019, pod č.k. 37P/190/2019-26, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.8.2019 a vykonateľnosť dňa 15.8.2019 a ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého má otec (oprávnený) právo stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň v utorok v čase od 14,00 hod. do 19,00 hod.; každý párný kalendárny týždeň v čase od piatku od 14,00 hod. do nedele do 19,00 hod.; každý nepárny kalendárny týždeň v čase od stredy od 14,00 hod. do štvrtka do 19,00 hod s tým, že otec si maloletú prevezme v predškolskom zariadení, ktoré navštevuje a po skončení styku ju odovzdá v mieste bydliska matky maloletej. V prípade, že sa maloletá nebude nachádzať v predškolskom zariadení, otec si ju prevezme v mieste bydliska matky maloletej. Matka je povinná maloletú na styk riadne pripraviť.

34. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s procesným postupom súdu prvej inštancie, s obsahom napadnutého rozhodnutia a s obsahom odvolania oprávneného a následného vyjadrenia povinnej k odvolaniu dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci vyššie citovanou právnou úpravou a vyššie uvedenými skutočnosťami dôsledne neriadil, keďže svoje rozhodnutie vydal bez náležitého zistenia podstatných skutočností, nevyhnutých pre objektívne a dôsledné posúdenie návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia a to z nasledovných dôvodov. Z obsahu spisu sú jednak jednoznačne zrejme diametrálne odlišné postoje účastníkov konania vo vzťahu k realizácii styku v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia, ale súčasne je zo spisu jednoznačne zrejma aj neschopnosť rodičov konštruktívne v tejto otázke spolu komunikovať a dospieť k riešeniam, ktoré budú na prospech všetkých zúčastnených strán vrátane maloletého dieťaťa. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že v danom prípade je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia o úprave styku oprávneného otca s maloletou, v nadväznosti na čo odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 376 ods. 3 CMP. V prípadoch dlhotrvajúceho konania vo veci samej je nielen v záujme oprávneného, ale predovšetkým aj v záujme maloletého dieťaťa aby bola zabezpečená realizácia styku s maloletým dieťaťom v pravidelných intervaloch tak, aby nedošlo k narušeniu vzájomných vzťahov rodiča s maloletým dieťaťom takého charakteru a intenzity, ktoré by v budúcnosti mohlo viesť k ťažko napravitelným škodám vo vzájomných vzťahoch. Práve tomuto účelu slúži inštitút neodkladného opatrenia, pri nariadení ktorého konajúci súd uvedené skutočnosti zohľadňoval a ktorý má umožniť rodičovi, ktorý s maloletým dieťaťom nežije v jednej domácnosti, pravidelný styk s maloletým dieťaťom a obom stranám tak poskytnúť priestor pre budovanie a rozvíjanie vzájomných vzťahov a v neposlednom rade poskytnúť oprávnenému možnosť podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že doposiaľ nie je obsahom spisu žiadna informácia, z ktorej by vyplývalo, že medzicasom došlo ku zmene alebo zrušeniu predmetného neodkladného opatrenia, predstavujúceho v danom prípade exekučný titul. Naopak, súčasťou spisu v zložke „Rozhodnutia“ je uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/302/2019-10 zo dňa 17.1.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.2.2020 a ktorým súd zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa povinná domáhala odlišnej úpravy styku oprávneného s maloletou oproti úprave stanovenej predmetným exekučným titulom, t.j. uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 6.8.2019, pod č. k. 37P/190/2019-26, pričom súd uviedol, že v danom prípade nie je potrebné upraviť styk otca s

maloletou v užšom rozsahu s tým, že matkou v návrhu uvádzané okolnosti umožňujú nateraz prijať záver o potrebe odbornej pomoci pre rodičov maloletej v zmysle poradenstva a nie o potrebe obmedziť styk otca s maloletou K..

35. S poukazom na ustanovenia § 35 a § 36 CMP, § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vydal predmetné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia minimálne predčasne. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie postavil na tvrdení o odmietaní stretnutí s oprávneným v rozsahu stanovenom exekučným titulom zo strany maloletej K., avšak táto skutočnosť sama osebe nezakladá existenciu ospravedlniteľných dôvodov na strane povinnej osoby, pre ktoré sa nemôže podrobovať rozhodnutiu, ale je potrebné dôsledne skúmať aj dôvody odmietania maloletým dieťaťom, nakoľko exekučný titul v sebe zahŕňa aj povinnosť povinnej maloletej dieťaťa na styk otcom riadne pripraviť, čo predstavuje nielen fyzickú prípravu v zmysle, aby dieťa malo pripravené osobné veci a bolo v čase prevzatia určeného súdnym rozhodnutím fyzicky prítomné v mieste určenom súdom, ale predovšetkým psychickú prípravu dieťaťa, na ktorej je potrebné zo strany preferenčného rodiča pracovať kontinuálne s potrebou uvedomenia si toho, že dieťa vníma nielen verbálne prejavy rodiča, ale aj jeho neverbálne prejavy, pričom maloleté dieťa vo väčšine prípadov prirodzene zdieľa postoje preferenčného rodiča, s ktorým žije v jednej domácnosti a je na ňom primárne závislé pri uspokojovaní svojich potrieb a pri vnímaní pohody v domácnosti. Z obsahu spisu k času rozhodovania odvolacím súdom nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by objektívne vylučovali oprávneného ako otca maloleteho dieťaťa z výkonu rodičovských práv a povinností, ktorých súčasťou je aj právo otca a maloleteho dieťaťa na pravidelný kontakt vo forme styku v rozsahu stanovenom súdom v zmysle vykonateľného rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia, pri vydaní ktorého súd zväžil všetky skutočnosti podstatné pre dočasnú úpravu styku oprávneného s maloletou a ktoré doposiaľ nebolo zrušené a ani zmenené.

36. Odvolací súd považuje za nevyhnutné v danom prípade uviesť, že žiadne rozhodnutie súdu vo veciach maloletých detí, aj keď vydané s najlepším vedomím a svedomím, nemôže splniť svoj účel bez vzájomnej spolupráce rodičov a ich schopnosti komunikovať veci týkajúce sa maloletých detí bez zášte a prenášania nespracovaných emócií rodičov do vzťahov s maloletými deťmi. Prvoradá pre rodičov musí byť vždy záujem maloletých detí na ich zdravom a harmonickom psychickom a fyzickom vývoji, pričom je spoločnou zodpovednosťou oboch účastníkov konania ako rodičov tento záujem maloletých detí naplňovať aj v prípade narušenia ich partnerských vzťahov a to v prípade potreby aj za pomoci relevantnej odbornej psychologickkej pomoci.

37. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

38. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP, v spojení s § 391 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie bude doplniť dokazovanie za účelom odstránenia rozporov v tvrdeniach účastníkov konania vo vzťahu k realizácii styku v súdom stanovenom rozsahu a to vrátane zistenia aktuálneho stavu realizácie vykonateľného rozhodnutia súdu o nariadení neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku s maloletým dieťaťom a v prípade zistenia neuskutočňovania styku oprávneného s maloletou v rozsahu stanovenom exekučným titulom dôsledne zisťovať dôvody, pre ktoré sa povinná nepodrobuje vykonateľnému rozhodnutiu súdu, vrátane dôsledného posúdenia ich charakteru z pohľadu ich ospravedlniteľnosti postupom súladným so znením § 3 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, doplniť dokazovanie o šetrenie aktuálneho stavu kolíznym opatrovníkom a následne posúdiť, či na strane povinnej ide o dôvody ospravedlniteľné, alebo nie a v závislosti od toho následne zväžiť postup v zmysle § 3 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. V novom rozhodnutí bude súd prvej inštancie povinný náležitým spôsobom vyhodnotiť tvrdenia oprávneného a povinnej v nadväznosti na vykonané dokazovanie a svoje rozhodnutie presvedčivým spôsobom odôvodniť.

39. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

40. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).